

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *H.*

Cím: *Tiltott hazárdjáték Budapest terein*

Forrás: *Felmai Világlapja*

Osztályozás

Tárgy

495

Hely

Idő

"1931"

Személy

H.
(Hely)

1931. F. H.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (

Tiltott hazárdjáték Budapest terein

Itt a piros, ott a piros, hol a piros? — A Városligetben pereg a rulett

A napokban a rendőrség előállított egy embert. A Gellérthegyen fogták el, tiltott hazárdjáték miatt. Meleg napokon a Gellérthegy telve van emberekkel. Az idegen, aki Budapestre jön, nem mulasztja el, hogy kiélvezze a gyönyörű kilátást. A hegy oldalán naps padokon és a zöld fűben munkanélküliek tanyáznak. Nem munkára várnak ezek, de legnagyobb részük menhelyeken lakik. Reggel el kell hagyniok az ágyat és csupán este foglalhatják el ismét. Itt csoportokba verődnek. Sakkoznak, kártyáznak. Nagyrészüknél már nem is szórakozás ez a játék. Szórakozásként kezdődött, aztán jövedelmi forrás lett belőle. A kevésbé élelmesek megelégednek az egyszerű játékokkal. Ultizásnak nevezik ezt a játszmát, fillérekbe megy. A másik csoport

már hazárdabb. Huszonegyeznek és ferblit játszanak. De pengónél nagyobb összeg itt sem igen kerül egy kártyalapra. A harmadik csoport már veszedelmesebb. Ehhez tartozik az is, akít a rendőrség elfogott. Szinte üzletszerűen, társakkal üzte a játékot s nemcsak a munkanélkülieket, de a Gellérthegyre felránduló idegeneket is megkopsztotta. Sokan nagy összegeket vesztek ezen az egyszerű kis trükkön alapuló játékon: „Itt a piros, ott a piros, hol a piros?”

Ehhez a játszmához mindenekelőtt három társ szükséges. Egyik a terepet szemléli, hogy nem lát-e a közelben rendőrt, vagy detektívet. A másik keveri a kártyát, felhívja a járókelők figyelmét. Hangosan kiabál:

— Itt a piros, ott a piros, hol a piros? A harmadik társnak, aki az úgynevezett felhajtó, szintén nagy szerep jut a palik fogásában.

Maga a játék a következő:

Három kártya van a keverő előtt a fűben. (Mert a zúgkártyások állandóan változtatják helyüket aszerint, hogy honnan fenyeget a veszély. Hol valami padon, hol pedig a zöld fűben ütik fel szerencseszatalukat.) A keverő előtti kártyák hátlapja kék, első lapja fehér. Az egyiknek a közepére piros kör van rajzolva. Most kezdődik a játék.

— Uraim és hölgyeim, mindenki meg-

próbálhatja szerencsáját. Biztosabb, mint az osztálysorsjáték! Egy kevés figyelem és mindenki megduplázhatja pénzét. Uraim és hölgyeim, ilyen még nem volt! Csak rá kell nézni a három lapra, Tessék idefigyelni, forgalom! Itt a piros, ott a piros, hol a piros? Uraim egy pengőért duplán fizetek, aki elalálja hol a piros, annak minden tétet duplán fizetek.

Porog a három kártya a bankadó kezében. Megmutatja mindháromat, aztán gyorsan lefordítja, keveri, forgatja, most találja el valaki, melyik a piros, de előbb a fűre kell helyezni a kimondott összeget.

Most következik a felhajtó dolga. Előkotórász zsebéből egy kerek ötpengőst. Rámutat egyik kártyára.

— Itt a piros!

Csodálkozás moraja fut végig a kiabálásra összegyűlt tömeg ajkán.

— Eltalálta.

A felhajtó tovább játszik, beugranak az ácsorgók is. A felhajtó, miután nyert vagy húsz pengőt, tovább sétál. Most már amúgy sincs rá szükség. Most már maga a közönség is figyel. Egyik játékos csalja a másik, S ha valaki veszíteni kezd, annál inkább belemelegedik. Egy pengővel kezdte, ötlet folytatja. Mikor már semmi pénz sem marad, savanyú arccal elkullog. Mert nyerni lehetetlen. A piros mindig az ellenkezőoldalon van s ha egyik játszmát megnyeri a másik kettőt elveszíti. Pontos megfigyelőképesség kell az ilyen játékhöz, nem pedig ideges nyereszkesedési vágy. És a bankárnak különben is ügyes kezei vannak és széles kabátujja. Oda könnyen befér egy negyedik kártya is.

A felhajtó pedig ezalatt a környéken sétál. Mikor látja, hogy valamennyien elementek, akik az előbb végignézték megrendezett játékát, visszamegy a bankárhoz. Odaadja neki az imént elnyert pénzt és előlről kezdődik a tömeget csaló kiabálás. — Itt a piros, hol a piros? — Mindaddig, amíg a posztoló harmadik jelt nem ad, hogy rendőr képében valami veszedelmes

elem közeledik. Erre a jeladásra azonnal feláll a bankadó a kártya és a pénz eltűnik zsebében, ő maga is sétáló idegenné változik, aki gyönyörködik a Gellérthegy szépségeiben. Harminckét perc alatt öt ember pénzét nyerte el, összesen mintegy negyven pengőt. Akkor elsiet, de nem abba az irányba, melyből a rendőr közeledik, hanem az ellenkezőbe. A bankár rendes szürke ruhában van felöltözve, a nadrágja élesre vasalt. A többinél már úgy látszik, kevésbé fontos a külső. A Város-

ligetben már nehezebb volt a munkánk. A kártyások sietve elillantak a fényképezőgép elől. Félnék az arcuk megörökítésétől, különösen az ujság nyilvánosságától. A városligeti rulettes már messziről felfigyel, mikor meglátja a fényképezőgéppel közeledő riportert. Öt-hat ember áll körülötte. Eléggé marcona alakok, hogy nem tanácsos velük kikezdeni.

— Minket nem fényképeznek le az urak! — mondja a rulettes mély basszushangon. — Jobb lesz, ha odébbállnak.

Miután biztosítottuk, hogy már nincs is több használható lemezünk, nagykegyesen megengedi, hogy végignézzük az üzlet menetét, sőt még arra is felszólít, hogy tegyünk egy pengőt a tizenhármásra, a biztosan kijön.

Pereg a golyó, elveszítjük a pengőt a rulettes arca mingyárt megenyhült, még panaszkodni is ráér hozzá.

— Nem sokat ér már ez se kérem. Sokan vagyunk hozzá, mindegyik emlegetet fizetni kell, pénze meg nincs az embereknek. Azalatt a negyedóra alatt, míg ott ácsorgunk nem is jelentkezik több egyélen baleknél. A rulettes éppen úgy felhajtókkal dolgozik, mint a gellérthegyi kártyavarázsló. Duplán fizet ő is, de csak a saját emberének. A játékos, húszévesnek látszó fiatalember egymásután veszi elő a pénzt, először egy pengőt tesz a tizenhetes számra. Elveszti. Végül már két pengőt rak különböző számokra. A rulett pereg, elveszit pontosan tíz pengőt. Látszik az arcán, hogy biztosan nincsen még egy pengőse. Utánamegyünk.

— Miért játszott a ruletten?

Meglepetve fordul vissza.

— Miért ne játszottam volna? Az a másik nyert. Gondoltam én is nyerni fogok. Holnap kellett volna lakást fizetnem. Húsz pengőt fizetek egy hónapra és nekem csak tíz volt.

Szegény otthagya azt is a rulettesnél.

A Városligetben éppúgy kártyáznak a napos padokon, mint a Gellérthegyen. Fil-lérek, pengők forognak az emberek kezében, vándorolnak egyik kézből a másikba.

Mikor az Almássy térre érünk, fiatal sunanc éppen akkor dobja magasba a marék aprópénzt. Fej vagy írást játszanak. De nincs elég idejük rá. A Wesselényi uca felől rendőr közeleg. Gyorsan összekapkodják a kétfilléreseket és kereket oldanak.

Igy mutatnak Budapest terei ezerkilencszázharmincegy októberében. H.